

0507 – 7. mai

Kristus døde for alle, for at de som lever ikke lenger skal leve seg selv, men ham som døde og oppstod for dem. 2Kor 5: 15.

Disse ordene sier oss for det første at vi har fått del i hele Kristi fortjeneste, hele det verk Kristus fullbyrdet ved sin død. Slik at hans egen død på Golgata for snart to tusen år siden er blitt vår egen så fullkomment som om vi selv hadde vært der og lidd den døden vi fortjente.

For det andre at vi samtidig også er innvidd til en etterfølgelse av ham i en død som er lik hans død. Slik at så snart vi er blitt kristne, har fått del i Kristi fullbrakte verk og alle hans rikes skatter, er vi også straks innvidd til syndedøden. Forpliktet til straks å ta avskjed med vårt gamle syndige liv, vår tidligere tjeneste under urettferdigheten. Nå i en daglig korsfestelse av kjødet, mer og mer døde synden og leve Gudslivet. På samme måte som Kristus gjennom døden på korset tok avskjed med de syndene han hadde tatt på seg.

Og på samme måte som Kristus da gav seg selv til Gud som et evig gjeldende soningsoffer, slik skal vi nå gi oss til Gud som et virkelig takkoffer, hellig og velbehagelig for Gud. Alt sammen fordi Kristus er død for oss, og fordi vi tror på ham og er ikledd hans rettferdighet.

Men kanskje dette ennå er for lite til å bevege deg til en virkelig alvorlig overgivelse av kjødet til døden? Det er kanskje for lite for deg at Kristus døde for deg, at du nå ikke lenger er under loven, men under nåden? At du er fri fra synden?

Du trives kanskje bedre i syndens tjeneste. For da slipper du denne bitre dødsprosessen. Da behøver du ikke bestandig fornekte deg selv, og følge Kristus til korset.

Men husk: Ingen tvinger deg til å tjene Kristus mot din vilje, og det er selvsagt mer behagelig for kjødet å leve i synden.

Tenk grundig over hva du gjør, før du slår følge med meg, sier Jesus (Luk 14). Så det ikke skal gå som med den mannen som begynte å bygge et hus, men ikke hadde regnet ut hva det ville koste. Og som etter mange dagers arbeid og mye strev måtte gi det opp. Eller den mannen som gikk i krig, men ikke hadde beregnet fiendens styrke.

Synden gir kjødet mang en fornøyelse, men det ville være urett å tie om dens lønn – for «syndens lønn er døden».

Når det fortøner seg smått, det Kristus har å gi oss, bør vi altså tenke over hva alternativet er. Hva det vil si å ikke tilhøre Kristus, å ikke være under nåden, men under loven! Ikke være fri fra synden, men selv i dødens stund stå uten Stedfortrederen. Være i sine synder under lovens forbannelse, og i dommen få motta syndens lønn, som er døden, den evige døden i helvetes dyp. Det er dette som er syndens vilkår.

Tenker vi ordentlig over dette, da vil vi mye heller være korsfestet med Kristus, og døde synden her en liten stund. Og deretter være med ham i Paradis for evig, enn bare en liten tid å leve ut vår lyst i synden, og så ha en evig lidelse.

Og det særlig når vi allerede her i livet ved Guds store nåde, ved Ordets og Åndens trøst og oppbyggelse har oppnådd mye mer enn vi har gått glipp av. Har ved oversprengningen av Kristi blod en god samvittighet, som er «et daglig gjestebud».

Men så er da du en av disse lykkelige sjelene; du som ikke bare er døpt til Kristus, men også er blitt vakt og har fått troen. Du har det håp at du har den levende troen. Du vet du er satt fri fra synden og ikke lenger er under loven, men under nåden. Slik at ingenting av alt det onde som ennå henger ved deg, skal tilregnes deg. At loven ikke skal fordømme deg, og Gud ikke være vred på deg.

Men, hør: Hvis du ikke har denne troen, og slik en frihet, men tvert imot ennå er bekymret for hvordan du skal bli kvitt syndens skyld og få en nådig Gud. Da hører du ikke hjemme blant dem vi taler om her. Da kan du ikke døde synden og leve gudslivet. Nei, da må du først få troens frihet.

Men er du, som vi nettopp sa, ved troen frigjort fra din synd og ditt trelldoms sinn, så du kan glede deg over at du vet hvor fullkomment denne saken er fullbyrdet av Kristus. Du har smakt hvor god Herren er, erfart hans Ånds vitnesbyrd om din barnerett, og har Den Hellige Ånd i ditt hjerte.

Da må det jo også være en glede for deg å dø med Kristus, være korsfestet med ham, gi deg helt og holdent til ham.

Da må det jo bli en plikt for deg å ikke lenger være din egen. Ikke lenger følge ditt eget kjød, dine egne meninger, din egen vilje, dine egne lyster og begjæringer. Men i alle ditt livs dager ta avstand fra all ugudelighet og verdslig lyst, og leve edruelig, rettferdig og gudfryktig i denne verden. Ja, leve for hans regning, som levde og døde for dig.

For «Han døde for alle, for at de som lever ikke lenger skal leve seg selv, men ham som døde og oppstod for dem».